

وزیر جهاد کشاورزی برنامه های خود را اعلام کرد

جلوی واردات بی رویه را می گیرم

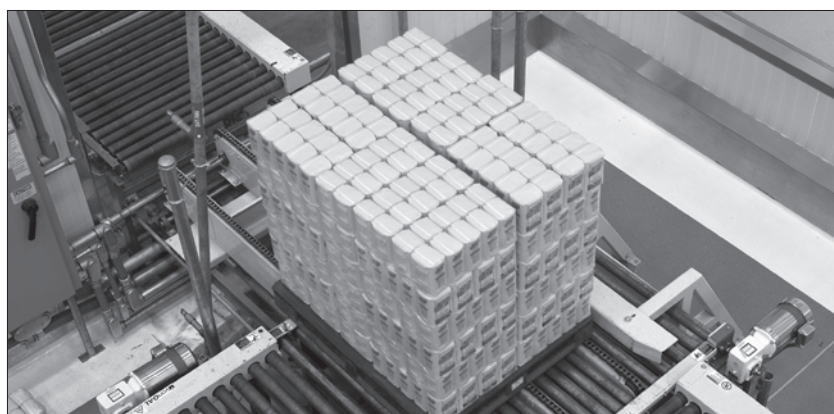
* امنیت غذایی تضعیف شده و سهم تولید داخل در تأمین نیازهای غذایی کشور شکننده است

* میزان حمایت از تولیدکنندگان کشاورزی در ترکیه ۱۹ میلیارد دلار بوده است

سیاست های تولیدی را تضعیف کردند. اما اکنون دولت یازدهم با شروع به کار آقای محمود حجتی که سابقه فعالیت در وزارت جهاد کشاورزی را در کارنامه خود دارد و امیدها را به تولید افزایش داده است. وزیر جهاد کشاورزی در روزهای گذشته برنامه خود را به مجلس داد و از آن دفاع کرد و توانست نظر آنها را برای دادن رأی اعتماد جلب کند. وزیر جهاد کشاورزی با صراحت اعلام کرده است: «جلوی واردات بی رویه را می گیرم».

حجتی سپس به اسناد بالادستی و تکالیف بخش کشاورزی بر پایه برنامه پنجم توسعه اشاره کرد و گفت: بر این اساس بخش کشاورزی باید نیاز غذایی کشور را تأمین و کشور را از این نظر به خودکفایی برساند. همچنین امنیت غذایی نیز مورد تأکید قرار گرفته است. افزایش سهم پژوهش کشاورزی، ارتقاء کیفیت محصولات کشاورزی و نوسازی ادوات کشاورزی نیز از سایر اهداف تعیین شده در اسناد بالادستی است.

در صفحات ۵۴

وزیران سابق و اسبق وزارت جهاد کشاورزی در ۸ سال از ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ توانایی مراقبت از تولید داخلی در برابر هجوم واردات را نداشته و حتی از اختیارات قانونی قبلی و مصوب مجلس نیز استفاده نکرد. در حالی که مجلس با تصویب قانون افزایش بهره‌وری کشاورزی و ماده ۱۶ آن دست وزارت جهاد کشاورزی را برای پایان دادن به سلطه تجارت بر تولید باز گذاشته بود اما مجموعه دولت و وزارت بازرگانی و سپس وزارت صنعت، معدن و تجارت بر تولید کشاورزی غلبه کرده و

دولت نهم و دهم از سال ۱۳۸۴ تا همین مردادماه امسال با دو وزیر مختلف، سیاست گذاری در تولید و تجارت مواد غذایی - کشاورزی را به شکل عجیبی انجام داد. دستاورد سیاست های ناکارآمد در بخش کشاورزی ایران در ۸ سال فعالیت دولت های نهم و دهم دور شدن از منطقه خودکفایی کشاورزی، رها شدن بازار داخلی در برابر واردات انواع محصولات خارجی، دلسرد شدن کشاورزان و تولیدکنندگان داخلی محصولات غذایی، سرمایه گذاری ناکافی در تولید محصولاتی مثل شکر و... بود.

شرکت سهامی قند نیشابور واحد نمونه خراسان رضوی شد

شرکت سهامی قند نیشابور در سال ۱۳۹۱ موفق به دریافت «لوح واحد نمونه صنعت استان خراسان رضوی» شد. استاندار خراسان رضوی در پیامی به محمدعلی شاملو، مدیریت شرکت سهامی قند نیشابور ضمن تبریک به مدیران و کارکنان این واحد صنعتی تأکید کرده است: «رشد و توسعه صنعت و معدن مدیون تلاش گسترده و عمیق مدیران و متخصصانی است که دانش، تخصص، تجربه و عمر گرانیهای خود را سرمایه ای برای سربلندی، سازندگی و توسعه اقتصاد کشور قرار داده اند. اینک که با تلاش نمونه صنعت استان را در سال ۱۳۹۱ کسب نموده اید، این لوح تقدیر به پاس زحمات ارزنده جنابعالی و همکاران محترم تقدیم حضور می گردد. امید است در پرتو عنایت حق تعالی در راه اعتلای صنعت و معدن کشور عزیزمان بیش از پیش موفق و مؤید باشید.»

* نشریه شکر این موفقیت را به مدیریت و کارکنان شرکت سهامی قند نیشابور تبریک گفته و آرزوی کامیابی بیشتر برای این واحد صنعتی را دارد.

رکوردشکنی تولید شکر در مکزیک

مکزیک رکورد هفت میلیون تن شکر در فصل زراعی ۲۰۱۳ - ۲۰۱۲ تولید کرد که نسبت به برداشت قبلی ۳۹ درصد افزایش داشته است. مدیر اتاق بازرگانی شکر مکزیک بازده بالاتر محصول و شرایط آب و هوایی ایده آل را عامل این رکورد تولید شمرده است. براساس اعلام این گروه بازرگانی، مکزیک ۲.۵ میلیون تن شکر در طول فصل زراعی جاری صادر خواهد کرد که ۱۶۶ درصد افزایش نسبت به فصل ۲۰۱۲ - ۲۰۱۱ خواهد داشت.

مکزیک تاکنون ۱.۵ میلیون تن شکر صادر کرده که در این سطح نیز رکورد بالایی محسوب می شود اما اتاق بازرگانی شکر مکزیک پیش بینی کرد: تولید شکر در فصل ۲۰۱۴ - ۲۰۱۳ به میزان ۱۴ درصد کاهش پیدا کند.

براساس گزارش رویترز، رکورد قبلی تولید شکر مکزیک ۵.۸ میلیون تن در فصل ۲۰۰۵ - ۲۰۰۴ بود. تقریباً تمامی صادرات شکر مکزیک به آمریکا انجام می گیرد.

مکزیک رکورد هفت میلیون تن شکر در فصل زراعی ۲۰۱۳ - ۲۰۱۲ تولید کرد که نسبت به برداشت قبلی ۳۹ درصد افزایش داشته است. مدیر اتاق بازرگانی شکر مکزیک بازده بالاتر محصول و شرایط آب و هوایی ایده آل را عامل این رکورد تولید شمرده است. براساس اعلام این گروه بازرگانی، مکزیک ۲.۵ میلیون تن شکر در طول فصل زراعی جاری صادر خواهد کرد که ۱۶۶ درصد افزایش نسبت به فصل ۲۰۱۲ - ۲۰۱۱ خواهد داشت.

راه حل نهایی برای معضل قدیمی

بهمن دانایی

ارزش واردات چند قلم کالای کشاورزی که شماری از آنها از کالاهای اساسی در سبد مصرف غذایی ایرانیان قرار دارد و شمار دیگری از آنها برای تولید کالاهای دسته اول به کار گرفته می شود، در سال ۱۳۹۱ به ۱۰ میلیارد دلار رسید. این میزان مصرف ارز برای واردات گندم، شکر، برنج، ذرت، سویا و روغن نباتی در وضعی که ایران به دلیل تشدید تحریم های غرب نمی تواند حتی درآمدهای ارزی فروش نفت را به طور کامل به داخل کشور انتقال دهد، موجی از بهت و حیرت در میان علاقه مندان به این مرزوبوم برانگیخته است. آگاهان و کارشناسان می پرسند آیا ایران توانایی اقلیمی یا دانش انسانی برای تولید گندم، برنج و شکر را ندارد و ناگزیر است که بخش عمده ای از درآمد حاصل از فروش ثروت ملی خود را به کالاهای یادشده اختصاص دهد؟ بدیهی است که پاسخ به این پرسش منفی است و سرزمین ایران توانایی تولید اکثریت مواد غذایی را از راه توسعه کشاورزی دارد. اتفاق غم انگیز رشد واردات کالاهای یادشده در سال ۱۳۹۱ در حالی رخ می دهد که مقام معظم رهبری آن سال را سال حمایت از تولید ملی نامگذاری کرده بودند و دولت موظف شده بود با افزایش تولید داخلی راه واردات را تنگ کند. از طرف دیگر رشد واردات مواد غذایی و کشاورزی در شرایطی رخ داده است که درآمد حاصل از صادرات نفت به دشواری انجام شده و ارز برای واردات دارو نیز با سختی اختصاص یافت. همچنین در وضعی که قیمت ارزهای معتبر نسبت به ریال ایران روند صعودی را طی کرده بود و انتظار می رفت که تولید داخلی رقابت پذیر شود، اما دولت با اختصاص ارز مرجع (هر دلار ۱۲۲۶ تومان به برخی مباشران) مانع از رقابت پذیری شد. رشد ارزش واردات مواد غذایی کشاورزی در شرایطی اتفاق می افتد که قانون اساسی، قانون های عادی و عرف سیاست خارجی ایران و شعارهای ۳ دهه اخیر مبنی بر خودکفایی در تولید محصولات همچنان وجود دارد. در حالی که کشورهای با اقتصاد آزاد و تجارت بدون تنگناهای متعدد، واردات برخی کالاهای کشاورزی را با وضع موانع تعرفه ای و غیرتعرفه ای محدود می کنند، مسؤولان دولت دهم دروازه های تجارت این کالاهای را به بازار داخلی بدون سختگیری آزاد اعلام کرد. پرسش مهمی که وجود دارد و عموماً از طرف کارشناسان، فعالان اقتصادی، کشاورزان زحمتکش، علاقه مندان به اقتصاد سیاسی مطرح می شود این است که چرا به رغم مسایل یادشده، دولت درباره رشد واردات مواد غذایی کاری نکرد. بدون تردید باید پذیرفت که بر عواملی مثل کم آبی، مشکل ساختاری بخش کشاورزی، سرمایه گذاری ناکافی در این موضوع دخال دارند، اما این همه عوامل اثرگذار در رشد واردات نیستند. تحلیل های غلط، ندانم کاری و لجبازی با تولید داخلی از طرف یک گروه کوچک از مسؤولان و البته غفلت مدیران ارشد سیاسی - اقتصادی درباره اقتصاد کشاورزی از مهم ترین دلایل رشد واردات سرسام آور مواد غذایی و کشاورزی است.

در صفحه ۳

در صفحات دیگر

انتظارات صنعت قند از دولت یازدهم

ارزش واردات شکر در سال ۱۳۹۱ به ۶ برابر سال ۱۳۸۴ رسید

صنعت قند و شکر چشم انتظار سیاست های جدید

تعرفه معقول تنها ابزار حمایت از صنعت و جلوگیری از قاچاق است

۳۳ مشکل بازرگانی در ایران

انتظارات صنعت قند از دولت یازدهم

دولت یازدهم در وضعی نامساعد به لحاظ اقتصادی، زمام امور را در اختیار گرفته است. سیاست‌های ناکارآمد دولت دهم و تشدید فشارهای تحریمی ظالمانه از سوی غرب، کار را برای دولت و فعالان اقتصادی و صنعتی سخت کرده است. در شرایطی که برخی از فعالیت‌های اقتصادی در سال‌های اخیر مشمول صحبت‌های بیهوده دولت قرار داشته و حمایت‌های بی‌بدیلی از آن‌ها شد، صنعت قند و شکر سخت‌ترین روزگار صدسال گذشته خود را تجربه کرد. صنعت قند و شکر در سال ۱۳۸۷ تا مرز مرگ قطعی پیش‌رانده شد اما در حالی که برخی مسئولان منتظر دفن آن بودند با همت و تجربه و دلسوزی کارکنان بزرگ خانواده قند زنده ماند و اکنون می‌خواهند در فضای تازه، گام‌های بلند برای خودکفایی بردارند. مدیران، صاحبان، سهامداران و دلسوزان صنعت قند و شکر ضمن آرزوی موفقیت برای دولت جدید به‌ویژه وزیر محترم جهاد کشاورزی و وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت امیدوار است در ۴ سال آینده به چند موضوع مهم مورد نیاز این صنعت توجه اکید شود. برخی از این خواسته‌ها را به‌طور خلاصه در زیر آورده‌ایم:

تعرفه مناسب

خانواده بزرگ صنعت قند به‌ویژه مدیران با سابقه و دلسوز صنعت می‌دانند که تنظیم بازار داخلی در شرایط حاضر بدون استفاده از واردات ناممکن است. این گروه از مدیران معتقدند تا زمانی که شکر تولید داخل تکافوی مصرف کل را کند می‌توان از اهرم واردات به‌شرط رعایت همه کارآمدی‌ها در تعیین تعرفه استفاده کرد. تعیین تعرفه مناسب برای واردات شکر با هدف امکان رقابت تولیدکنندگان داخلی با شکر دامپینگ‌شده جهانی یکی از خواسته‌های صنعت قند و اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر است.

تجربه و تخصص به‌کار آید

صنعت قند و شکر ایران بیش از ۱۰۰ سال سابقه فعالیت در ایران دارد و یکی از فعالیت‌هایی است که در دهه‌های سپری شده مدیران دلسوز و لایق تربیت کرده است. استفاده از تخصص و تجربه انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر و مدیران این صنعت به‌ویژه در مسایل مرتبط با صنعت و تنظیم بازار می‌تواند در کانون توجه قرار گیرد. بدیهی است سود این مشارکت دادن فعال این میزان تجربه متراکم به نفع جامعه ایران است.

ماده ۱۶ قانون بهره‌وری کشاورزی

مجلس شورای اسلامی ایران در سال‌های گذشته و با روشنگری‌های انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران در وضعیت مناسبی به لحاظ آمار و اطلاعات و تحلیل دقیق صنعت قند قرار گرفت. نتیجه رایزنی‌ها و مشورت فعالان صنعت با نمایندگان محترم مجلس تدوین و تصویب دو قانون مهم بود. اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران خواستار اجرای کامل ماده ۱۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی و تسریع در تصویب آیین‌نامه اجرایی موضوع ماده ۵ قانون تمرکز اختیارات و وظایف بخش کشاورزی هستند.

ماده ۳۲ قانون برنامه سوم

فعال و اجرایی کردن «آیین‌نامه ساماندهی تولید، تأمین و توزیع قند و شکر»، در این خصوص یادآور می‌شود در سال ۸۰ و در اجرای مفاد ماده ۳۲ قانون برنامه سوم توسعه، آیین‌نامه‌ای تحت عنوان «آیین‌نامه اجرایی ماده

یادآوری

استناد به گزارش واردکنندگان

دولت دهم در هر حوزه از فعالیت‌های کلان اقتصادی به‌ویژه بخش‌های تولیدی مرتبط با محصولات کشاورزی تصمیم‌های متناقض و پراشتباه اتخاذ و اجرا کرد.

این تصمیم‌های نادرست از کجا ناشی می‌شد؟ برخی از تحلیل‌های اشتباهی که دولت دهم داشت به‌دلیل رویکرد عجیب آن در رجوع به گروه‌های اجتماعی و اقتصادی بود. به این معنی که مشاوران انتخابی دولت از میان گروه‌های اقتصادی عموماً کسانی بودند که منافع گروهی خود را بر منافع ملی ترجیح می‌دادند. دولت دهم از نیمه دوم سال ۱۳۸۵ و در شرایطی که تولیدکنندگان قند و شکر دست یاری دولت را فشرده و به کمک آمدند، ترجیح داد در شرایط ارز ارزان و وفور درآمد ارزی، بازار شکر را با انبوه واردات تنظیم کند.

این گام نخست اشتباه، راه را برای فرصت‌طلبان و مدیران ناکارآمد مهیا کرد که واردکنندگان شکر در وضعیت‌های گوناگون به‌عنوان مشاور و مباشر دولت عمل کنند. این اتحاد عجیب میان شماری از مسئولان مرتبط با واردات محصولات غذایی در شرکت‌های دولتی و واردکنندگان تا آخرین روزهای کاری دولت دهم ادامه داشت. براساس اطلاعات در دسترس، یکی از تصمیم‌گیری‌ها مصوبه‌ای با این مضمون بود که «باتوجه به اعلام نرخ ارز در قانون بودجه سال ۱۳۹۲ و نیز گزارش واردکنندگان عمده شکر مبنی بر عدم تخصیص ارز مرجع (۱۲۶۰ ریال) از سوی بانک مرکزی به واردکنندگان و با عنایت به اینکه تأمین نیاز صنایع مصرف‌کننده شکر با مشکل مواجه شده است به‌منظور تأمین و توزیع مناسب شکر و جلوگیری از بروز هرگونه وقفه در توزیع اعضای جلسه موافقت نمودند حداکثر قیمت شکر تحویل درب انبارهای واحدهای تولیدی ۱۹۰۰۰ ریال تعیین شود.» به این ترتیب برخی از مسئولان دولت دهم علاقه خود به استفاده از گزارش واردکنندگان را تا روزهای آخر فعالیت خود نشان دادند. تصمیم برای فروش شکر داخلی توسط دولت براساس گزارش واردکنندگان اتخاذ می‌شود که در سال‌های گذشته نیز تولیدکنندگان بارها اعلام کردند و گزارش‌های کارشناسی تهیه کردند که قیمت تعیین‌شده ۱۳۰۰۰ ریال برای هر کیلوگرم شکر داخلی، کار را دشوار می‌کند. اکنون که شرایط دگرگون شده است و دولت یازدهم بر پایه توجه به تولید داخل بر سرکار آمده است، امید این است که گزارش‌های بخش تولید دستمایه تصمیم‌های کلان برای صنعت قند و شکر باشد.

آن است که شکر خام وارداتی به نسبت به ظرفیت خالی مانده تولیدی واحدها تسهیم و سهم بیشتری از آن به مناطق کم‌چغندر هدایت شود و از این طریق علاوه بر فعال نگاه داشتن واحدهای در معرض خطر، سیاستی اتخاذ خواهد شد که استان‌هایی که در تولید شکر از چغندر و نیلشکر سهم کمتری را دارا هستند از لحاظ تأمین شکر با مشکل مواجه نگردند. در این خصوص پیشنهاد می‌شود یکی از پیشنهادات ذیل مورد عمل قرار گیرد:

الف) واردات شکر تا سقف نیاز کشور توسط شرکت بازرگانی دولتی ایران صورت گرفته و با هماهنگی این انجمن و به استناد آمار ظرفیت و تولید کارخانه‌های قند کشور سهمیه‌بندی تصفیه صورت پذیرد.

ب) با تعیین سقف اعتباری و تعیین سهمیه هر یک از واحدها، واردات توسط کارخانه‌های قند مورد عمل قرار گیرد و با هماهنگی و نظر دولت و انجمن به‌فروش رسد.

ج) سهمیه واردات هر یک از کارخانه‌ها تعیین و در صورت وجود مشکلات نقدینگی، کارخانه‌ها با مشارکت تجار نسبت به واردات شکر اقدام نمایند.

شوری آب

در ۲۰ ساله اخیر در بخش نیلشکر سرمایه‌گذاری کلانی صورت گرفته و هم‌اکنون ظرفیت نصب شده برای تولید شکر در این بخش بالغ بر یک میلیون تن می‌باشد. هم‌اکنون حدود یکصد هزار هکتار از اراضی خوزستان برای تولید ده میلیون تن نیلشکر مورد نیاز تجهیز شده و امکان افزایش این میزان کشت تا حدود دو برابر نیز دور از دسترس نمی‌باشد. اما متأسفانه بخش نیلشکر علاوه بر تحمل ضربات ناشی از واردات شکر در چندساله اخیر، با تهدید جدی دیگری به‌نام «شوری آب» مواجه است که این امر کیان کشاورزی خوزستان را در معرض خطر قرار داده است.

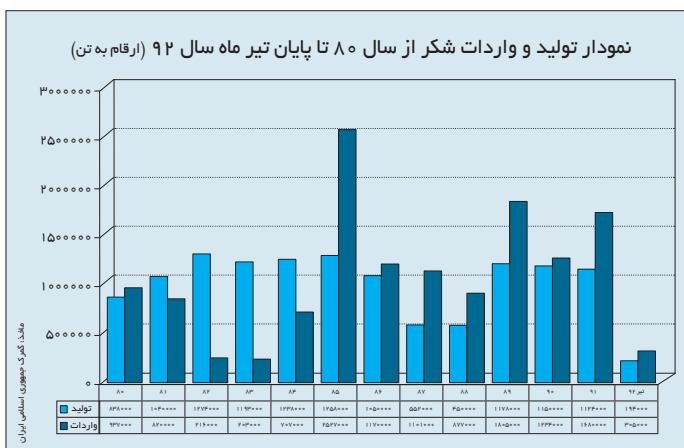
هم‌اکنون حجم قابل توجهی از آب مصرفی مناطق مذکور از محل سد گنوند تأمین شده که از شوری بالایی بهره می‌برد و متأسفانه انتقال و هدایت آب مذکور به مزارع خوزستان و منجمله مزارع نیلشکر باعث تخریب اراضی و به مرور بایر شدن آن‌ها خواهد شد. فلذا ضرورت خواهد داشت تا در اسرع وقت تیمی زبده برای بررسی و حل سریع معضل تعیین و اقدامات لازم صورت گیرد.

طرح جامع شکر

در سال ۸۳ و به‌دستور جناب آقای مهندس حجتی مقرر شد با محوریت وزارت جهاد کشاورزی، طرح جامع شکر تدوین و به‌عنوان استراتژی دولت برای رسیدن به خودکفایی در تولید شکر مورد استفاده قرار گیرد. این طرح با صرف حدود یکسال وقت و با کمک ده‌ها کارشناس زبده از وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مختلف و متخصصین صنعت قند تهیه اما تصویب آن به‌دلیل پایان مأموریت دولت هشتم میسر نگردید و دولت نهم نیز واردات شکر را در برنامه خود گنجانیده و به آن توجهی نکرد. حال ضرورت دارد، مجدداً با انتخاب کارگروهی مطلع، طرح مذکور مورد بازبینی قرار گرفته و با به‌روزرسانی آمار و ارقام مندرج در آن، مورد تصویب و اجرا قرار گیرد.

خطر نشان می‌سازد طرح مورد اشاره در یازدهم جلد و ابعاد مختلفه صنعت از تولید مواد اولیه تا بازرگانی شکر تهیه و تدوین شده است.

ارزش واردات شکر در سال ۱۳۹۱ به ۶ برابر سال ۱۳۸۴ رسید

اختصاص ۵ میلیارد دلار ارز گرانهای کشور در شرایط سخت به واردات فقط یک کالای شکر در سالهای ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲، یکی از رویدادهای تأسفاتر سیاستهای ناکارآمد دولت های نهم و دهم بوده است. براساس گزارش های سالانه گمرک ایران در حالی که در سال ۱۳۸۴ (آن هم در شش ماهه دوم آن سال) فقط ۱۹۷ میلیون دلار ارز به واردات شکر اختصاص یافته بود این ارقام در سال ۱۳۹۱ و در اوج گرفتاری های ارزی ایران به رقمی معادل ۱۰۷۲ میلیون دلار افزایش یافته است. یک محاسبه ساده نشان می دهد ارزش واردات شکر در سال ۱۳۹۱ نسبت به سال ۱۳۸۴ تقریباً ۶ برابر شده

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان تیر ماه سال ۱۳۹۲ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲ (تیر)	۲۰۳	۱۰۲	۳۰۵

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

است. این رشد حیرت انگیز در وضعی که تأمین ارز لازم برای واردات کالاهایی مثل دارو و مواد اولیه مورد نیاز صنعت با سختی صورت پذیرفته است عجیب و قابل تأمل است. آمار جدول شماره ۲ نشان می دهد در دو سال ۱۳۸۵ و سال ۱۳۹۱ بیشترین حجم واردات شکر انجام شده است که در سال ۱۳۸۵ موجب سقوط تولید داخلی شد و در حال حاضر نیز تولید شکر داخلی را با تنگنا مواجه کرده است. نکته تکان دهنده در واردات این است که به موازات کاهش تولید داخلی شکر در سال های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ واردات نیز روندی کاهنده را تجربه کرده است و پس از آنکه تولید داخل در سال های

۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ افزایش پیدا کرد دوباره واردات روندی صعودی پیدا کرد. ارقام جدول شماره ۱ نشان می دهد که در سال های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۰ و در فضای وفور درآمدهای ارزی و تثبیت نسبی نرخ ارز، دولت پای خود را از واردات شکر بیرون کشیده و اختیار واردات به دست بخش خصوصی افتاده بود. این در حالی است که در سال ۱۳۸۴ سهم بخش خصوصی از کل واردات کمتر از ۱۵ درصد بوده است. در حالی که دولت می توانست با جمع خرید شکر از خارج با قیمت های مناسب اقدام کند اما در اوج بحران ارزی سال ۱۳۹۱ بخش خصوصی بیش از ۲ برابر دولت شکر وارد کرده است.

راه حل نهایی برای معضل قدیمی

از صفحه اول

در حالی که دولت می دانست پایین بودن قیمت تضمینی خرید کالایی مثل گندم در وضعی که مشتریان دست به نقدی در بیرون مرزها وجود دارد، چرا اقدام به تعیین قیمت تضمینی غیر واقعی شد و در اعلام آن نیز رعایت زمان انجام نشد؟ چه کسی باور می کند که در این سرزمین شکر به عنوان یک کالای مهم از طرف دولت در فشار و مضایقه قرار می گیرد تا با قیمت های پایین تر از قیمت بازار عرضه شود تا تولید کنندگان سایر کالاهای پایین دست بدون رعایت هیچ قید و بندی از کالای ارزان استفاده و با قیمت های دلخواه تولید خود را عرضه کنند. اما این اتفاق غریب چند سالی است که در ایران رخ می دهد. آیا این باور کردنی است که افرادی در درون دولت بدون توجه به شعار اصیل خود کفایی در تولید محصولاتی مثل شکر و برنج، راه ورود کالاهای خارجی را هموار کنند و مسؤولان ارشد دولت نیز در غفلت به سر برند؟ این یک رویداد بسیار عجیب نیست که دولت قیمت تضمینی چغندر قند را که ۶۵ درصد هزینه تولید شکر است را به میزان ۵۷ درصد افزایش دهد اما اجازه ندهد شکر تولید شده داخلی در فضای آزاد قیمت گذاری شود؟ در فضایی که نرخ تورم سالانه را بر شده های بالا حدود ۴۰ درصد به طور رسمی است و فضای رقابت برای تولید داخلی را مسدود می کند، چرا برخی مسؤولان از سر تهاول خواستار رقابت پذیری تولید داخلی با قیمت های دامپینگ شده اند؟

چه باید کرد؟

تولید قند و شکر در داخل مرزهای ملی نمی تواند و نباید متوقف شود، چون ضریب وابستگی به خارج افزایش می یابد و امنیت غذایی و ملی را با دشواری مواجه می کند. اما از طرف دیگر دولت از یک طرف باید کاری کند که شکر برای مصرف کنندگان با قیمت های قابل قبول عرضه شود و از طرف دیگر کشاورزان تشویق به کشت نیشکر و چغندر قند شوند و کارخانه های نیز از نفس نیفتند. چگونه ممکن است به همه هدف های یاد شده دست یافت و نقطه عزیمت برای تلفیق و جمع منافع گروه های مختلف کجاست؟ به نظر می رسد نقطه شروع باید مزرعه باشد. کشاورزان زحمتکش ایرانی اگر در شرایط رشد درآمد قرار گیرند و مطمئن باشند که با تولید چغندر قند و نیشکر درآمد و سود مناسبی به دست می آورند در تولید این محصول تردید نمی کنند. دولت یازدهم اکنون در وضعی قرار دارد که با جلب اعتماد دهقانان از طریق کمک به بهزراعی و افزایش بازدهی تولید در یک هکتار زمین کشاورزی می تواند به افزایش درآمد آن ها کمک کند. دولت یازدهم اگر راهی کارساز و کارآمد برای کمک به بازدهی بالاتر چغندر و نیشکر در اراضی موجود به میزان ۵۰ درصد در یک دوره زمانی معین کند، درآمد زارعان از این مسیر افزایش و فشار کمتری برای افزایش قیمت چغندر به صورت خرید تضمینی می آید. رشد ماشینی شدن زراعت با استفاده از کمک های مالی و فنی دولت به کشاورزان یک راه دیگر توسعه و رشد بهره وری تولید است. این مسایل عموماً در طرح جامع شکر که چند سال پیش با استفاده از دانش و تخصص کارشناسان انجام شده، لحاظ شده است و می تواند دستمایه کار باشد. کارخانه های شکر اگر برای یک دوره مشخص از اعتبارات ترجیحی کشاورزی استفاده کنند تا تحمل تثبیت قیمت ها را به دست آورند و در دادن طلب کشاورزان چابک تر عمل کنند، با توانایی بیشتر به تولید کمک خواهند کرد. اعضای انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ضمن خرسندی از اینکه دولت جدید به ویژه وزیر محترم جهاد کشاورزی لباس رزم برای خود کفایی بر تن کرده است همه توانایی خود را در این راه به کار خواهند گرفت.

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان تیر سال ۹۲ به تفکیک شکر خام و سفید (ارقام به هزار تن)

سال	سفید	بها (دلار)	خام	بها (دلار)	جمع واردات	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰،۱۲۴،۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷،۲۵۶،۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷،۳۸۰،۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱،۲۷۱،۹۱۰	۱،۸۹۰	۷۲۶،۱۸۲،۵۵۹	۲،۵۲۷	۱،۰۱۷،۴۵۴،۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳،۳۰۹،۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴،۴۶۱،۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷،۷۷۰،۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷،۲۱۳،۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷،۸۰۰،۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵،۰۱۳،۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸،۸۱۹،۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵،۸۲۶،۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴،۶۴۶،۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴،۵۲۰،۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴،۵۲۰،۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳،۷۹۹،۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲،۱۰۵،۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵،۹۰۴،۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱،۰۷۲،۴۱۳،۶۰۸	۱۶۸۰	۱،۰۷۲،۴۱۳،۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۳۰۵	۱۷۱،۸۸۷،۰۱۳	۳۰۵	۱۷۱،۸۸۷،۰۱۳
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴،۵۳۸،۰۰۲	۱۰۲۰۷	۴،۴۸۲،۴۵۲،۴۱۵	۱۱۴۰۶	۴،۹۷۶،۹۹۰،۴۱۶

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: مقایسه جمع تولید صنعت قند در ابتدای دولت نهم (۸۵) با سال های ۸۷ و ۹۱

تولیدات	سال ۸۵ (تن)	سال ۸۷ (تن)	سال ۹۱ (تن)	تفاوت وزنی ۸۷ به ۹۱ (تن)	تفاوت وزنی ۸۵ به ۹۱ (نسبت به ۸۵)	درصد کاهش ۸۵ به ۹۱
چغندر	۶،۵۹۳،۱۳۰	۱،۷۱۳،۶۵۶	۴،۰۶۹،۸۴۷	(۴،۴۷۴،۸۷۹)	(۲،۵۲۳،۲۸۳)	(۷۴)
نیشکر	۴،۹۷۹،۹۶۹	۳،۸۲۲،۶۸۰	۵۰،۵۵۰،۲۲۰	(۱،۱۵۷،۲۸۹)	۷۵،۲۵۱	(۲۳)
قند و شکر	۱،۲۵۸،۳۹۰	۵۵۲،۷۳۳	۱،۱۲۴،۰۰۰	(۷۰۵،۶۵۷)	(۱۳۴،۳۹۰)	(۵۶)
تفاله خشک	۴۱۲،۰۰۰	۱۱۴،۵۰۰	۲۴۸،۸۱۶	(۲۹۷،۵۰۰)	(۱۶۳،۱۸۴)	(۷۲)
تفاله تر	۵۰۰،۰۰۰	۶۴،۵۰۰	۱۵۷،۹۱۴	(۴۳۵،۵۰۰)	(۳۴۲،۰۸۶)	(۸۷)
باگاس	۱،۸۱۳،۰۰۰	۱،۲۳۶،۰۰۰	۱،۷۱۳،۴۶۱	(۵۷۷،۰۰۰)	(۹۹،۵۳۹)	(۳۲)
ملاس	۵۷۴،۴۰۷	۲۹۱،۱۴۴	۴۰۱،۳۴۹	(۲۸۳،۲۶۳)	(۱۷۳،۰۵۸)	(۴۹)
جمع	۱۶،۱۳۰،۸۹۶	۷،۷۹۵،۲۱۳	۱۲،۷۷۰،۶۰۷	(۸،۳۳۵،۶۸۳)	(۳،۳۴۰،۲۸۹)	(۵۲)

وزیر جهاد کشاورزی برنامه‌های خود را اعلام کرد

جلوی واردات بی‌رویه را می‌گیرم

*** اتخاذ رویکرد واردات‌گرایی پایه و اساس تولید را
هدف قرار داده و موجب خروج ارز فراوان
از کشور شده است**

از صفحه اول

وی افزود: امنیت غذایی در این اسناد به‌عنوان کالای عمومی تعیین شده و تأمین آن از اهداف دولت‌هاست. اما این امنیت به دلایل متعدد تضعیف شده است. سهم تولیدات داخلی در تأمین نیازهای غذایی کشور بسیار شکننده و نگران‌کننده است.

حجتی گفت: در برنامه سوم که خشکسالی هم بود وابستگی به واردات به حدود ۱۳ میلیون تن رسید ولی در سال‌های اخیر به بیش از ۱۶ میلیون تن رسیده است. وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی تأکید کرد: سرمایه‌گذاری نقش مهم در بهره‌وری بخش دارد. برنامه من تأکیدش بر بهره‌وری است. سرمایه‌مهم‌ترین عامل رشد بخش کشاورزی است. متأسفانه میانگین تشکیل سرمایه ناخالص داخلی کشور در برنامه‌های توسعه کمی بیش از ۴ درصد بوده است. ولی سهم کشاورزی در تولید ناخالص ملی حدود ۱۴ درصد و سهم آن در اشتغال حدود ۲۰ درصد بوده است. وی تصریح کرد: اگر به قرنطینه دامی و گیاهی، صیانت از مراتع و جنگل‌ها بی‌توجهی شود در آینده با مشکل جدی مواجه می‌شویم. کما اینکه ما امروز با بحران آب مواجهیم و باید با همین آبی که داریم برنامه‌ریزی کنیم این هم ناشی از بی‌توجهی گذشته است.

حجتی افزود: باید برای افزایش بهره‌وری آب، توسعه سیستم‌های آبیاری سطحی و قطره‌ای را توسعه دهیم. کمک به پایداری منابع آب هم یکی از برنامه‌های مهم بنده است. یکپارچه‌سازی اراضی برای اعمال سیستم آبیاری نوین و مکانیزه کردن کشاورزی ضروری است.

نوسازی باغات به‌ویژه چای که وضع خوبی ندارند، مهم است. وی اصلاح مزارع دام و طیور و آب‌زیان، نوسازی ناوگان کشاورزی، توسعه بنادر صیادی، توسعه بخش شیلات و توسعه ذخایر آبی را از دیگر برنامه‌های خود عنوان کرد و تأکید کرد: توسعه روستایی با توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی ممکن می‌شود. همچنین نباید به جنگل جز برای صیانت و حفاظت وارد شویم.

حجتی اظهار داشت: مسئله بعدی اقتصادی نمودن تولید کشاورزی است. برای این امر کشورهای مدرن با وجود سهم بخش کشاورزی در اقتصادشان به دلیل اهمیت این بخش، با وجود سرمایه‌گذاری سنگین گذشته هنوز با یارانه این بخش را حمایت می‌کنند و محصولات را با قیمت‌های پایین‌تر از تولید در بازارهای جهانی عرضه می‌کنند. این نرخ‌ها مبنای سنجش عملکرد کشاورزان ما شده است. لذا باید یک بازنگری در مورد واردات و قیمت‌گذاری محصولات داشته باشیم. وی افزود: دولت باید از تمام ابزارها برای کاهش قیمت تمام شده و هزینه تولید استفاده کند و از تمام ابزارهای قبل از تولید یعنی توسعه زیرساخت و منابع و مکانیزاسیون و اصلاح نژاد دام و طیور، سرمایه‌گذاری و گسترش تحقیقات و آموزش و فناوری‌های نوین و اصلاح و بازنگری در سند ملی توسعه بخش کشاورزی و اجرای آن استفاده کند. وی افزود: عوامل پس از تولید هم مدیریت و پایش بازار محصولات است. برای این امر موارد زیر ضروری است، بیمه محصولات، اعلام به موقع قیمت تضمینی، گسترش بورس، مدیریت نظام تعرفه‌ای، پایش واردات و صادرات و تأمین زیرساخت‌های ذخیره‌سازی.

حجتی یادآور شد: باید از واردات بی‌رویه جلوگیری کرد. در سال ۲۰۱۰، میزان حمایت از تولیدکنندگان برای کشورهای صنعتی، معادل ۱۸ درصد تولید یعنی ۲۲۷ میلیارد دلار بوده است. ترکیه حمایت‌های کشاورزی‌اش ۱۹ میلیارد دلار است. وی تأکید کرد: چالش‌های کوتاه مدت هم کمبود شدید کود شیمیایی، بذر، خوراک دام و طیور است. این کمبودها همین الان هم موجود است. امید است که با توجه دولت و مجلس بتوانیم بر این مسائل فائق شویم.

دیدگاه

اهمیت ایدئولوژیک کشاورزی

بخش کشاورزی به‌لحاظ ایدئولوژیک برای جمهوری اسلامی ایران اهمیت بالایی دارد. اولویت نخست اسلام در بین بخش‌های اقتصادی، کشاورزی است، چرا که هم نیازهای غذایی مردم را تأمین می‌کند، هم از طریق غذایی که تولید می‌کند، اهمیت اساسی در سلامت جامعه دارد، هم می‌تواند منجر به بهبود محیط‌زیست یا تخریب آن شود و در نهایت اینکه مایه ادامه حیات بشر و حیوانات است. امام صادق(ع) فرموده است: «از پیامبر اکرم(ص) پرسیده شد: چه مالی بهتر است؟ فرمود: زرعی که صاحبش آن را بکارد و روز جمع‌آوری و برداشت، حق و زکات آن را ادا کند. بار دیگر پرسیده شد: بعد از زراعت چه مالی بهتر است؟ فرمود: شبانی که به‌دنبال گوسفندان خود، برای تعلیف در جاهای مناسب حرکت و نماز را اقامه و زکات را ادا کند.» (محمدرضا یاقوب کلینی، فروع کافی، ج ۵، ص ۷۲، به نقل از خلیلیان، ۱۳۸۴).

مقام معظم رهبری معتقدند: «برای ما مسئله محیط‌زیست یا حفظ منابع طبیعی، مسئله‌ای تجمعاتی و درجه دو نیست، یک مسئله حیاتی است. در تلاش ما برای توسعه کشور، اولویت باید در این بخش باشد. تکیه هم باید روی این بخش باشد. حتی گرایش به صنعت باید باتوجه به این بخش باشد تا کشور بتواند استفاده کند، تا ما که کشوری هستیم به‌طور طبیعی از طبیعت خوب و مناسب برخوردار - به‌رحال امکانات اقلیمی هست و آنچه تخریب شده است، به‌دست بشر تخریب شده است - بتوانیم از این امکانات استفاده کرده و آن‌ها را زیاد کنیم و نگذاریم آن منابع از بین برود. مسئله کویرزدایی و بیابان‌زدایی باید جزو کارهای اساسی باشد و در برنامه جدی قرار گیرد. همین موردی که الان اشاره شد - کاری که گفتند انجام گرفته، آبخوان‌داری - خوب است. نام خوبی است، کار خوبی هم هست، استفاده از سیلاب‌ها به‌نحو صحیح و درست، با شکل‌های صحیح، باید این طرح‌ها و امثال این طرح‌ها انجام شود. طرح‌های متعددی از این قبیل را می‌شود پیش‌بینی کرد که به سرمایه‌گذاری‌های کلان هم نیازی ندارد و فقط با ابتکار، دنبال‌گیری، دلسوزی و هماهنگی بخش‌های مختلف با یکدیگر، تحقق پیدا می‌کند. امیدواریم که ان‌شاء... همه - هم دولت، هم اتحاد ملت و هم مسؤولان بخش‌های مختلف - به مسئله مهم حفظ منابع طبیعی، گیاه، درخت، کشاورزی، استفاده بهینه از آب، خاک و امکانات گوناگون دیگر، به‌طور جدی بپردازند و ما در برنامه آینده - برنامه سوم - مشاهده کنیم که اولویت با این کارهاست.»

ایشان در دیدار جهادگراان و کشاورزان، اهمیت بخش کشاورزی را نسبت به نفت و طلا، اینچنین تبیین فرموده‌اند: «دستگاه کشاورزی برای کشور ما بسیار مهم است، چون امنیت غذایی برای کشوری بزرگ، پر جمعیت و دارای هدف‌های بلند، بسیار مهم است، لذا بخش کشاورزی و دامداری ما یک بخش ویژه و استثنایی است و همه باید برای آن تلاش کنند. در اسلام هم آگاهانه و با توجه، نسبت به کشاورزی تأکید شده است. حدیث بسیار پر معنا و پر مضمونی درباره کشاورزان نقل شده است: «الزارعون کنوز... فی ارضه»، یعنی کشاورزان کسانی هستند که گنجینه‌های خدا در زیر زمین را می‌دروند و استخراج می‌کنند. مهم‌ترین گنجینه خدا در زمین و خاک عبارت است از موادی که مایه ادامه حیات بشر و حیوانات است. این از طلا و نفت مهم‌تر است. طلا و نفت وسیله به‌دست آوردن مایحتاج زندگی است، اما محصول غذایی، مهم‌ترین مایحتاج زندگی است». ایشان در جای دیگری چنین فرموده‌اند: «این گیاهی که متأسفانه در لابلای چرخ و پر صنعت - به‌خصوص در کشورهایی که تازه با صنعت آشنا می‌شوند - چنین مورد تحقیر قرار می‌گیرد، مایه حقیقی وجود انسان است. یعنی منبع بی‌پایان مواد حیاتی و غذایی درون خاک، تبدیل به گیاه می‌شود و از گیاه به انسان تبدیل می‌گردد، حال یا به‌واسطه حیوان، یا بدون واسطه آن. این است که «وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ»، من و شما منتسب به نطفه‌ای هستیم که تولیدشده از مواد گیاهی و حیوانی است که این‌ها فرآورده خاکند. پس با یک واسطه یا دو واسطه، همه آحاد بشر و همه آحاد حیوان، متولد از خاکند، «مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ» و واسطه هم گیاه است». رهبر معظم انقلاب همچنین ضمن اشاره به تاریخ عظیم ایران در زمینه کشاورزی، بر اهمیت تأمین امنیت غذایی تأکید کرده‌اند: «برای ما مایه شرمندگی است که با وجود این کشور غنی، محصولات گیاهی و حتی موادغذایی لازم را از دیگران بگیریم. درست مثل کشوری که زمین و امکانات و این تاریخ عظیم کشاورزی را ندارد.»

منبع: مرکز پژوهش‌های مجلس

بخش‌هایی از برنامه وزیر جهاد کشاورزی را در ادامه می‌خوانید:

اهمیت بخش کشاورزی و منابع طبیعی

در نظام جمهوری اسلامی ایران بخش کشاورزی وظیفه تأمین امنیت غذایی متکی بر تولید داخلی با استفاده علمی و کارآمد از منابع آب و خاک و سایر منابع و حفاظت از منابع طبیعی را به‌عهده دارد. این بخش با برخورداری از حدود ۱۲ درصد تولید ناخالص داخلی، ۲۰ درصد اشتغال و سهم قابل توجهی از صادرات غیرنفتی و حدود ۸۰ درصد مواد غذایی موردنیاز کشور، جایگاه والایی در اقتصاد ملی دارد. افزایش تنش در محیط خارجی و گسترش تحریم‌ها، وزن استقلال غذایی در اتخاذ راهبردهای کلان کشور را دوچندان کرده است.

استفاده بهینه از ظرفیت‌های آب و خاک در مناطق مختلف موجب استقرار و پراکندگی متناسب جمعیت کشور در این نقاط خواهد شد و از آنجا که حضور جمعیت فعال در مرزهای کشور می‌تواند موجبات امنیت فراگیر در این نقاط را بدنبال داشته باشد، لذا توسعه بخش کشاورزی در این نقاط در حقیقت می‌تواند به ثبات امنیت در مرزها نیز کمک نماید.

جوامع روستایی و عشایری به‌عنوان جامعه تولیدکننده، بستر اصلی فعالیت‌های کشاورزی کشور بوده و هر تحولی در بخش کشاورزی تأثیر متقابل بر جامعه روستایی و عشایری خواهد داشت، فلذا در این برنامه رویکرد توسعه یکپارچه کشاورزی و روستایی و عشایری به‌صورت تعاملی، زنجیره‌ای و با پیوستگی مناسب در تمامی ارکان آن مطمع نظر قرار دارد.

سند چشم‌انداز و برنامه

چهارم و پنجم توسعه کشور

در سال‌های برنامه چهارم و پنجم توسعه باتوجه به افزایش درآمدهای نفتی و در راستای تحقق بخشیدن به احکام و تکالیف اسناد بالادستی، انتظار می‌رفت با ارتقاء مدیریت منابع، بسیاری از مشکلات تاریخی کشاورزی نظیر سرمایه‌گذاری حل گردد و موجبات توسعه مستمر و پایدار، افزایش درآمد ملی و درآمد سرانه تولیدکنندگان فراهم آید و وابستگی کشور کاهش یابد نه تنها این اهداف محقق نشده بلکه بر مشکلات بخش نیز افزوده شد که از جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

افزایش چشمگیر واردات

تلاش دولت برای تنظیم بازار بر تشدید واردات متمرکز بوده است. اتخاذ رویکرد واردات‌گرایی پایه و اساس تولید را هدف قرار داده و مشکلات متعددی برای تولید و تولیدکننده ایجاد نموده و موجب خروج ارز فراوان از کشور شده است. به‌نحوی که کسری تراز تجاری بخش کشاورزی از متوسط سالانه مقدار ۱,۴ میلیارد دلار در برنامه سوم به مقدار متوسط ۳ میلیارد دلار طی برنامه چهارم (حدود ۲۱۵ درصد افزایش) و در ادامه متوسط سه سال اخیر بالغ بر ۵,۳ میلیارد دلار گردیده است که در کشاورزی کشور سابقه ندارد.

سرمایه‌گذاری

سرمایه‌گذاری عمده‌ترین عامل رشد کشاورزی و نقش تعیین‌کننده‌ای در بهره‌وری عوامل تولید دارد، سرمایه‌گذاری عامل مهم و اثرگذار استمرار تولید، تقویت امنیت غذایی و پایداری آن است. فقر سرمایه‌گذاری واقعیت تاریخی و علت اساسی ضعف کشاورزی کشور است. براساس آمارهای رسمی ارائه شده طی دوران مدون شده اقتصاد ایران یعنی از سال ۱۳۳۸ تا ۱۳۸۶ بخش کشاورزی از سرمایه‌گذاری کمترین سهم را داشته به‌طوری‌که این سهم هیچ‌گاه از ۵ درصد بیشتر نشده است در حالی‌که سهم این بخش در اقتصاد ملی حتی در بدترین شرایط حداقل ۱۵ درصد بوده است. میانگین سهم بخش کشاورزی در تشکیل سرمایه ثابت ناخالص داخلی کشور طی برنامه‌های اول لغایت سوم و سه سال اول برنامه چهارم به ترتیب ۴/۶، ۴/۲، ۴/۸ و ۵/۲ درصد (به قیمت‌های ثابت سال ۷۶) بوده است. در حالی‌که در این دوره سهم بخش کشاورزی در تولید ناخالص داخلی حدود ۱۴/۵ درصد بوده است. قطعا با نبود و کمبود شدید سرمایه و عدم سرمایه‌گذاری کافی حداقل به میزان استهلاک سالانه، نه تنها امکان انجام وظایف حاکمیتی در بخش فراهم نیست بلکه عدم کفایت سرمایه‌گذاری موجب افزایش تدریجی قیمت‌های تمام شده محصولات و از دست رفتن مزیت نسبی تولید داخلی و عدم امکان رقابت در بازار جهانی و منطقه‌ای شده است. افزایش چشمگیر منابع درآمدی کشور طی سال‌های اخیر فرصت مناسبی برای جبران سرمایه‌گذاری بخش کشاورزی کشور و عاملی برای رونق بخش و کاهش وابستگی و تقویت امنیت غذایی و پایداری و حفظ منابع بود که چنین اتفاقی به وقوع نپیوست و عملیاتی نگردید. اهتمام ویژه دولت و مجلس محترم در این زمینه از نیازهای اصلی بخش کشاورزی برای توسعه آینده است.

مهم‌ترین چالش‌های

بخش کشاورزی و منابع طبیعی

۱. عدم اطمینان کافی در تأمین امنیت غذایی کشور
- پایین بودن ضریب خودکفایی به‌ویژه در محصولات اساسی مانند دانه‌های روغنی
- وابستگی شدید صنعت دام و طیور به نهاده‌های وارداتی
- بی‌توجهی کافی به سلامت و ایمنی غذا
- مصرف ناکافی پروتئین و عدم تحقق سیری سلولی
۲. منابع اصلی تولید
- محدودیت منابع آبی کشور و افت کمی و کیفی آن در بسیاری از دشت‌ها و عدم تعادل در آبخوان‌ها
- سرمایه‌گذاری ناکافی و عدم تعادل سرمایه‌گذاری در اجرای طرح‌های تأمین آب، آبخیزداری و احداث شبکه‌های آبیاری و تجهیز و نوسازی
- عدم حاکمیت مدیریت تقاضای آب کشاورزی
- پایین بودن راندمان آبیاری
- ضعف در تأمین موردنیاز به اندازه کافی و زمان مناسب نهاده‌ها از قبیل کود، سم و بذر
- کم توجهی به اصول حفاظت خاک، فرسایش خاک سطحی و کاهش حاصلخیزی
- پایین بودن بهره‌وری منابع و عوامل تولید،
- ادامه روند تغییر کاربری، بهره‌برداری بی‌رویه جنگل‌ها و مراتع و

- * بهبود شاخص تغذیه و افزایش مصرف سرانه پروتئین حیوانی
 - * بهبود کیفیت محصولات تولیدی و فراورده‌های غذایی ارتقاء نظام پایش و مراقبت و سلامت و بهداشت
 - * توسعه کشت‌های مترکیم گلخانه‌ای باتوجه به مزیت و بهره‌وری بالا در افزایش تولید و کاهش مصرف آب
 - * تولید و گسترش تولید محصولات سالم و ارگانیک
 - * ارتقاء مدیریت آب براساس مدیریت تقاضا و تعادل بخشی سفره‌های آب زیرزمینی و آبخوان‌ها و مقابله با تنش‌های آبی
 - * توسعه مکانیزاسیون و بهبود سیستم‌های برداشت، حمل و نقل و کاهش هزینه تولید
 - * تنوع بخشی و گسترش فعالیت‌های مکمل، توسعه فناوری‌های نوین در فرایند تولید صنایع تبدیلی و فراوری، بسته‌بندی و نگهداری از محصولات و ارتقاء رقابت در بازارهای داخلی و بین‌المللی
 - * توسعه تحقیقات، آموزش و ترویج کاربردی، تقاضا محور و تقویت حضور بخش خصوصی در این زمینه
 - * تهیه الگوی کشت بهینه، ارتقاء دانش، بینش و مهارت بهره‌برداران و تولیدکنندگان
 - * توسعه تشکلهای بخش خصوصی، تقویت و کارآمدسازی آنها به‌منظور مشارکت هرچه بیشتر در مدیریت بخش
 - * گسترش شرکت‌های خدمات مشاوره مدیریت، تحقیق و ترویج با به‌کارگیری فارغ‌التحصیلان بخش
 - * حمایت و پشتیبانی از زیرساخت‌ها به‌ویژه گسترش زیرساخت‌های اطلاعاتی و ارتباطی و بازار نهاده و محصول
 - * تخصیص یارانه هدفمند به بخش کشاورزی
 - * متنوع‌سازی ابزار حمایت و ایجاد یک سبد حمایتی منسجم در جهت افزایش تولید، بهره‌وری، ایجاد مزیت نسبی و رقابتی و تحقق امنیت غذایی توسعه نظام بیمه کشاورزی از نظر کمی و کیفی و مدیریتی و تنوع بخشی به آن
 - * حمایت مؤثر از ساماندهی فرایند تولید و اصلاح نظام بازار محصولات کشاورزی
 - * افزایش سرمایه‌گذاری و ایجاد زمینه‌ها و انگیزه جلب و جذب سرمایه داخلی و خارجی
 - * ارتقاء امنیت سرمایه و سرمایه‌گذاری با پوشش بیمه‌ای مناسب و کاهش خطرپذیری
 - * اصلاح نظام قیمت‌گذاری با هدف بهبود رابطه مبادله بخش کشاورزی و سودآوری در فعالیت‌های کشاورزی
 - * حمایت از تشکیل شرکت‌های دانش بنیان به‌منظور توسعه پژوهش‌های کاربردی به‌ویژه در حوزه‌های بیو و نانو تکنولوژی و تولید بذر هیبرید و حرکت به‌سوی خصوصی‌سازی نظام پژوهشی بخش کشاورزی
 - * ساماندهی و توسعه نظام‌های بهره‌برداری به‌ویژه توسعه تعاونی‌های تولید، ایجاد زیر ساخت‌ها و زیربنای مورد نیاز و حمایت از آنها
 - * تأمین بهداشت و سلامت محصولات کشاورزی، فراورده‌های دامی و شیلات و کاهش ضایعات
 - * اشاعه فرهنگ حفاظت از منابع طبیعی و حفاظت از ذخایر و تنوع ژنتیک گیاهی، دامی و آبزیان با مشارکت مردم و همه دستگاه‌ها
 - * تقویت عزم ملی برای حفظ، احیاء و توسعه پایدار منابع طبیعی و مبارزه با پدیده بیابانزدایی و کنترل کانون‌های بیابان‌زا
 - * حفاظت، احیاء، توسعه و بهره‌برداری اصولی از جنگل‌ها و مراتع کشور و کاهش فشار بر بهره‌برداری و حفظ تعادل بر مبنای درصدی از تولید بیوماس
 - * توسعه جنگل‌کاری و زراعت چوب در عرصه‌های مستعد و تأمین بخشی از نیاز چوب از طریق تسهیل در فرایند واردات
 - * ایجاد ترکیب جمعیتی مناسب و تنوع نژادی و گونه‌های دام، طیور و آبزیان در کشور و توسعه خدمات اصلاح نژادی از طریق افزایش مشارکت بخش خصوصی توسعه پایدار روستایی و عشایری و ارتقاء سطح درآمد روستاییان، کشاورزان و عشایر و رفع فقر
 - * مهار عوامل تخریب و بهبود شرایط زیست‌محیطی در مناطق روستایی و عشایری
 - * توسعه نظام بیمه و تأمین اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر
 - * بهبود شاخص‌های توسعه جوامع عشایری
 - * ایجاد کانون‌های مناسب اسکان عشایر داوطلب و ارائه خدمات به عشایر کوچنده
 - * استفاده از ظرفیت فارغ‌التحصیلان کشاورزی و منابع طبیعی در فرایند توسعه بخش
 - * تقویت حضور وزارت جهاد کشاورزی و تعامل مستمر با نهادهای فرابخشی برای پیشبرد امور توسعه‌ای بخش.
- افزایش تخریب و روند بیابان‌زایی
۳. فناوری‌های نوین
- ضعف مکانیزاسیون در فرایندهای تولید، بهره‌برداری، فراوری، بسته‌بندی و نگهداری محصولات
 - ضعف فناوری اطلاعات در تولید آمار و منابع اطلاعاتی صحیح، منسجم و بهنگام درخصوص منابع پایه و تولیدات
 - نداشتن نقشه کاداستر و فقدان سازوکارهای هدایت برنامه جامع و الگوی کشت
 - وجود ضایعات بالا، ضعف استانداردهای کیفی و ضوابط و معیارهای فنی در تولید و عرضه محصولات کشاورزی
 - کمبود و فرسوده بودن ماشین‌ها و تجهیزات تخصصی
 - بی‌توجهی لازم و کافی به تولید بذر هیبرید، نشاء، نهال‌های استاندارد و همچنین کودهای زیستی
۴. ناهماهنگی‌های فرابخشی و سیاست‌های اقتصادی:
- ناهماهنگی مدیریت بخش‌های آب و کشاورزی
 - ناهماهنگی سیاست‌های کلان‌بخشی
 - ضعف ارتباط منطقی بین برنامه‌ها و سیاست‌های پولی، مالی، بانکی، صنعت، بازرگانی خارجی، حمل و نقل، آموزش عالی و پژوهش و ... با بخش کشاورزی
 - پایین بودن سهم سرمایه‌گذاری نسبت به ارزش افزوده و کمبود تزریق منابع مالی از طریق بودجه عمومی به بخش کشاورزی
 - رابطه مبادله نابرابر و ضعف قدرت انتقال افزایش هزینه به بازار و کامل نبودن زنجیره عرضه،
 - مدیریت پراکنده زنجیره تولید، وجود نوسانات شدید در بازار نهاده و محصول
 - کمبود زیر بناها و زیرساخت‌های حمل و نقل، ذخیره‌سازی و پایانه‌های صادراتی
۵. توسعه اجتماعی اقتصادی جوامع روستایی و عشایری
- ضعف ساختاری در تأمین اجتماعی تولیدکنندگان و جامعه روستایی
 - توسعه نیافتگی روستاها و جامعه عشایری و عدم تنوع فعالیت‌های کسب و کار در این مناطق
 - ضعف شناخت نسبت به منزلت اجتماعی کشاورزی و مهاجرت بی‌رویه نیروهای جوان و خلاق از این بخش
 - کمهولت سن کشاورزان و عدم اطمینان از آینده
۶. مدیریت بخش دولتی در راهبری کارای بخش کشاورزی
- ضعف نظام آموزش، ترویج و پژوهش کاربردی و تقاضا محور، اثربخش و کاربردی و ارتباط ناقص بین عناصر نظام دانش و اطلاعات و فعال نبودن بخش خصوصی
 - ضعف مدیریت بخش دولتی در راهبری کارای بخش
 - نبود ساز و کارهای حمایتی مناسب و عدم وجود نهادهای توسعه‌ای مناسب، کافی و کارآمد در بخش
- اهداف برنامه
- باتوجه به تحلیل ارائه شده از وضع موجود و چالش‌های فرا روی بخش، اهداف برنامه در چارچوب و هماهنگی با اسناد بالادست بخش کشاورزی و منابع طبیعی به شرح زیر است:
۱. تأمین و ارتقاء امنیت غذایی و نیل به خودکفایی در تولید محصولات اساسی و حذف واردات
 ۲. حفاظت و صیانت پایدار از منابع پایه با تأکید بر مهار بحران آب در دشت‌ها
 ۳. توسعه پایدار، اصلاح الگوی کشت و ارتقای بهره‌وری عوامل تولید
 ۴. توسعه صادرات با هدف برقراری تراز مثبت بازرگانی در بخش
 ۵. ارتقاء کارآمدی نظام سیاست‌گذاری و ارتقاء نقش و سطح مشارکت کشاورزان
 ۶. توسعه ظرفیت و ارتقاء کارایی نظام توسعه فناوری و سازگار با ساختار منابع و مناطق
- راهبردها
- مسیر رسیدن به اهداف فوق مبتنی بر بررسی‌های انجام شده براساس راهبردهای زیر پی‌گرفته خواهد شد:
- * افزایش ضریب خودکفایی در محصولات اساسی از طریق افزایش بهره‌وری عوامل و منابع تولید و استفاده از فناوری‌های نوین و به‌کارگیری روش‌های جدید تولید
 - * جلوگیری از توسعه بی‌رویه کشت و تمرکز بر ارتقاء بهره‌وری و افزایش عملکرد در واحد سطح باتوجه به محدودیت منابع آب
 - * کاهش آسیب‌پذیری ناشی از واردات کالاهای اساسی، تشویق و توسعه صادرات
 - * ارتقاء و افزایش بهره‌وری عوامل و منابع تولید، تأمین به اندازه کافی و به‌موقع نهاده‌ها

وزیر صنعت، معدن و تجارت دولت یازدهم

تنظیم بازار با تولید داخل خواهد بود

امور مربوط به ذخیره‌سازی، تولید، واردات، توزیع و به‌طور کلی تأمین نیازهای اساسی جامعه ظرف مدت ۲۰ روز تشکیل شود. یکی از وظایف این شوراها، فراهم کردن امکان دسترسی فعالان بازار به اطلاعات به‌روز و شفاف درخصوص این کالاهاست مگر در موارد استثنایی که توسط نهادهای قانونی کشور اعلام می‌شود.

* به‌دلیل تشنگی در تصمیم‌گیری و شرایط ویژه کشور، قیمت‌گذاری مواد اولیه تولید صنایع بالادستی کشور که مورد نیاز صنایع پایین دستی است به یکی از مسائل بگرنج کشور تبدیل شده است و هر یک از طرفین نیز دلایل خود را دارند؛ بدین ترتیب که صنایع بالادستی نسبت به لزوم ایفای تعهدات بین‌المللی خود اصرار می‌ورزند و از سوی دیگر صنایع پایین دستی اعتراض می‌کنند که با وجود دریافت مواد اولیه به قیمت‌های بین‌المللی، محاسبه قیمت محصولات نهایی تولیدی آنها، براساس ارز مرجع صورت می‌گیرد. لازم است در ۱۰۰ روز اول دولت، نسبت به تعیین تکلیف قیمت مواد اولیه اقدام و یک رویه ثابت در این خصوص اعلام شود.

* قیمت‌گذاری کالاهای اساسی مانند خوراک دام، روغن، آرد و... و قیمت‌گذاری کالاهایی که با ارز یارانه‌ای وارد یا تولید می‌شوند (و آنها نیز عمدتاً کالاهای اساسی هستند) توسط دولت با هماهنگی تشکلهای صنفی انجام می‌شود و اگر این اقدام باعث ضرر و زیان تولیدکننده یا واردکننده شود، مابه‌التفاوت از سوی دولت پرداخت شود.

* به‌رغم اینکه غذا و دارو جزو کالاهای تحریمی نیست، ولی عملاً تجارت مربوط به این کالاهای تفاوتی با سایر اقلام ندارد؛ لذا ضرورت دارد یک هیأت ویژه، این موضوع را در سطح بین‌المللی پیگیری کند تا دشواریهای مربوط به واردات غذا و دارو به‌خصوص در زمینه کشتیرانی و گشایش اعتبارات اسنادی حل شود.

* گشایش اعتبار برای واردات کالا در صورتی که براساس شرایط اعتبار اسنادی و استفاده از بانک کارگزار صورت می‌گیرد با ۱۰ یا ۲۰ درصد اعتبار انجام و مابقی در زمان ترخیص کالا پرداخت شود. بانک نیز کالا را به‌عنوان تضمین پرداخت مابقی پول قبول کند.

* اگر گشایش اعتبار با بهره‌گیری از انتقال پول از طریق صرافی

ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنایع و معدن در دولت دهم این امید را در دل فعالان و مدیران صنعتی ایجاد کرده بود که مدیریت یکپارچه شرایط را برای رشد تولید داخل هموار کند، اما این اتفاق نیفتاد.

مدیران وزارت صنعت، معدن و تجارت در دو سال گذشته به‌دلایل گوناگون تجارت را بر تولید ترجیح داده و بازار داخل را با استفاده از واردات تنظیم کردند. با غلبه نگاه تجاری بر تولید در ۲ سال گذشته ده‌ها تصمیم نادرست اتخاذ شد. رئیس‌جمهور حجت‌الاسلام حسن روحانی اما با معرفی محمدرضا نعمت‌زاده به‌عنوان وزیر صنعت، معدن و تجارت فضایی امیدوارکننده ایجاد کرده است. محمدرضا نعمت‌زاده که از با سابقه‌ترین مدیران اجرایی به‌ویژه در بخش صنعت است در روزهای گذشته تأکید کرده است «تنظیم بازار از طریق واردات جزو سیاست‌های ما نیست. ما معتقدیم تولید باید تنظیم‌کننده و همراه بازار باشد».

برخی از رئوس برنامه‌های وزیر صنعت، معدن و تجارت دولت یازدهم به‌شرح زیر است:

* به‌منظور ایجاد ثبات و قابلیت اطمینان بیشتر در محیط کسب و کار پیشنهاد می‌شود دستورالعمل‌های اجرایی، بخشنامه‌ها و... که برای امور واردات، صادرات و توزیع وضع می‌شود، بعد از تصویب یا اعمال تغییرات ابتدای سال، تغییر آن تا انتهای سال شمسی جز با تصویب شورای اقتصاد ممکن نباشد.

* ثبات سیاست‌های ارزی تا پایان سال ۱۳۹۲ به‌گونه‌ای که فعالان اقتصادی و تجار بتوانند با اطمینان نسبی از ثبات رویه‌ها تصمیم‌گیری کنند.

* تثبیت نرخ‌های مرکز مبادلات ارزی در ۱۰۰ روز اول دولت.

* شوراها و تخصصی تولید و توزیع کالاهای همگن متشکل از نمایندگان تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان، واردکنندگان، صادرکنندگان و دولت به‌منظور هماهنگی

تجربه‌های تلخ و امید به روزهای شیرین

بهمن دانایی

قندوشکر یکی از کالاهای بسیار با اهمیت برای شهروندان ایرانی است. خانواده‌های پرشماری در ایران با استفاده از شکر و کمی لبنیات یک وعده غذایی خود را تأمین می‌کنند و این مسئله در میان گروه‌های کم درآمد جامعه شیوع فوق‌العاده‌ای دارد.

علاوه بر این، برخی محصولات به دست آمده از صنعت قندوشکر در غذای دام‌ها قابلیت استفاده دارد و جایگزین خوبی برای کالاهایی است که سالانه میلیاردها دلار بابت واردات آن ارز اختصاص می‌یابد.

فایده‌های یاد شده موجب شده است همه دولت‌های ایران از ۱۱۵ سال پیش به این طرف، سیاست‌های ویژه‌ای برای قندوشکر در دستور کار قرار دهند. بررسی تاریخی سیاست‌های اعمال شده بر قندوشکر نشان می‌دهد تا اواخر دهه ۱۳۷۰، انحصار، سیاست غالب دولت‌ها بوده و تلاش شده است این صنعت به هر شکل در اختیار دولت باشد و به همین دلیل، انگیزه سرمایه‌گذاری در این صنعت از سوی بخش خصوصی چندان قابل توجه نبوده است. در اواخر دهه ۱۳۷۰ و براساس ماده ۳۲ قانون برنامه سوم توسعه، انحصار صنعت قندوشکر حذف شد.

پيامد این حذف انحصار، رشد سرمایه‌گذاری و تولید قندوشکر بود، به‌طوری که تولید این محصول با رشدی معادل ۵۲ درصد از ۸۳۰ هزار تن شکر در سال ۱۳۵۸ به ۱۲۵۸ هزار تن در سال ۸۵ افزایش یافت و ضریب خودکفایی نیز از ۴۶ درصد در سال ۱۳۸۰ به ۶۸ درصد در سال ۱۳۸۵ رسید. دولت نهم، اما به دلایل گوناگون ناکارآمدی، لج بازی با تولید داخل به‌دلیل تحلیل غلط، چشم بستن بر منافع ناشی از خودکفایی در تولید و مصرف شکر، انجام وعده‌های بدون لحاظ کردن دیدگاه کارشناسی، صنعت شکر را به سمت ورشکستگی سوق داد. آمارهای در دسترس نشان می‌دهد در حالی که نیاز شکر به واردات در سال ۱۳۸۵ حدود ۶۰۰ هزارتن بود، میزان واردات به ۲/۵ میلیون تن رسید و صنعت قندوشکر را در بدترین موقعیت از زمان تولدش قرار داد. با رشد واردات که با تعرفه‌های بسیار نازل و در شرایط تثبیت قیمت دلار و تورم بالا انجام می‌شد، تولید شکر روندی کاهنده را تجربه کرد و در سال ۱۳۸۷ تولید شکر به ۵۵۲ هزارتن سقوط کرد. همان سال تولید چغندر قند نیز با ۷۴ درصد کاهش نسبت به سال ۱۳۸۵ (۶/۶ میلیون تن) به حدود ۱/۸ میلیون تن رسید.

کاهش ۴۹ درصدی ملاس، ۳۲ درصدی باگاس، ۸۷ درصدی تفاله‌تر، ۷۲ درصدی تفاله خشک در سال ۱۳۸۷ نسبت به سال ۱۳۸۵ از پیامدهای سیاست غلط دولت نهم و تعطیلی ۵ کارخانه، بیکار شدن هزاران شاغل صنعت قندوشکر، کاهش سطح کشت چغندر و وارد آمدن آسیب به تناوب زراعی، تشدید وابستگی کشور به واردات شکر، رشد واردات خوراک دام از پیامدهای سیاست‌های ناکارآمد دولت‌های نهم و دهم بوده است. باتوجه به تجربه کارآمد و شیرین صنعت قندوشکر از دوران وزارت آقای حجتی (کاندیدای فعلی وزارت جهادکشاورزی برای دولت یازدهم) امید است، رشد تولید شکر داخلی دوباره اتفاق بیفتد. باتوجه به ظرفیت نصب شده ۲/۵ میلیون تنی صنعت قندوشکر و میزان مصرف می‌توان درجه خودکفایی را تا اندازه زیادی افزایش داد. فعالان صنعت قندوشکر از دولت جدید و وزیر محترم آتی انتظار دارند، ماده ۱۶ قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی به‌طور کامل اجرا شود. آیین‌نامه اجرایی موضوع ماده ۵ قانون تمرکز اختیارات و وظایف بخش کشاورزی تصویب شود، تعرفه واردات شکر با نگاه کارشناسانه و با هدف رشد قدرت رقابتی تولید داخل در برابر واردات دامپینگ شده تعیین شود.

باتوجه به اینکه طرح جامع شکر در سال ۱۳۸۳ و در زمان وزارت آقای حجتی و با صرف هزاران ساعت کار و ده‌ها کارشناس ورزیده تهیه شد و با روی کارآمدن دولت نهم اجرا نشد، مدیران صنعت قندوشکر امیدوارند که آن طرح اکنون احیا و با استفاده از آمار و اطلاعات دقیق موجود در انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر در دستور اجرا قرار گیرد.

رسیدن به خودکفایی در تولید شکر با احیا و اجرای طرح فوق دور از دسترس نیست.

قائم مقام مدیرعامل شرکت قند شیرین خراسان عنوان کرد:

صنعت قندوشکر چشم انتظار سیاست‌های جدید

و صادرکننده شکر و حتی کشور برزیل به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده شکرخام در جهان، تعرفه‌ای برای واردات آن به‌منظور حمایت از تولید داخلی خود تعیین و وضع نموده‌اند، از این‌رو به‌نظر می‌رسد تغییر سیاست‌ها و رویه‌ها درباره واردات شکرخام به‌خودکفایی نسبی تولید این نوع محصول که یکی از کالاهای مصرفی و اساسی در سبد غذایی خانوارها است، کمک شایانی خواهد کرد. البته توجه به این نکته حائز اهمیت است که دستیابی به این مهم، وجود افرادی دلسوز و دارای سابقه و دانش کافی درخصوص وضعیت این صنعت در کابینه و دولت محترم جدید امکان‌پذیر خواهد بود.

وی در ارتباط با امکان افزایش نرخ فروش محصولات نیز گفت: متأسفانه قیمت فروش شکر به‌دلیل سیاست‌های دولت از سال گذشته تاکنون رشد نیافته، در صورتی که طی همین دوره شاهد رشد بهای فروش بسیاری از مواد غذایی از جمله روغن خوراکی و لبنیات طی چندین مرحله بوده‌ایم. بنابراین لازم است که ضمن تجدید نظر در نرخ‌های مصوب

افزایش بی‌رویه واردات شکرخام با تعرفه صفر تحت تأثیر سیاست‌های اتخاذ شده از سوی دولت در سنوات قبل و عرضه شکر تصفیه شده آن با نرخ‌هایی کمتر از قیمت تمام شده تولیدات داخلی و همچنین کمبود نقدینگی لازم جهت خرید چغندر قند و تشویق و ترغیب کشاورزان به کشت بیشتر این محصول را می‌توان از جمله مسائل و مشکلاتی عنوان کرد که شرکت‌های فعال در صنعت قندوشکر طی سال‌های اخیر با آن مواجه بوده‌اند.

قائم‌مقام مدیرعامل شرکت قند شیرین خراسان با بیان این مطلب در گفت‌وگو با خبرنگار بورس‌نویز عنوان کرد: به‌نظر می‌رسد به‌منظور حمایت از تولید داخلی، سیاست‌ها و برنامه‌هایی از سوی دولت جدید باید به‌کار برده شود تا ضمن جلوگیری از روند صعودی واردات شکرخام و تعیین تعرفه مناسب و منطقی بر آن، به بهبود وضعیت فعالان این گروه کمک گردد.

محمدهلی افصحی افزود: بسیاری از کشورهای تولید

احتمال کاهش نیشکر برزیل در اثر سرمازدگی

حدود ۲۰ درصد از محصول نیشکر برداشت نشده در ایالت‌های تولیدکننده بزرگ برزیل در اثر سرمازدگی هفته گذشته آسیب دیدند که ممکن است کاهش صادرات شکر را از این کشور به دنبال داشته باشد.

رییس شرکت تحقیقات کشاورزی دیتاگرو به رویتزر اظهار کرد: سرمازدگی ۲۴ و ۲۵ ژوئیه در سه ایالت تولیدکننده بزرگ نیشکر در برزیل، محصول منطقه وسیعی را از بین برده است. اگرچه در این مرحله نمی‌توان برآورد کرد تولید شکر تصفیه شده تا چه میزان کاهش خواهد یافت یا آیا مازاد شکر جهانی که باعث کاهش قیمت‌ها و رسیدن آنها به پایین‌ترین سطح سه سال گذشته شده، کاهش پیدا می‌کند اما ۶۵ میلیون تن یا ۱۸ درصد از نیشکر برداشت نشده در مزارع از این سرمازدگی آسیب دیده‌اند. براساس این گزارش، ۱۵ تا ۱۶ میلیون تن از محصول نیشکر در ایالت پارانا که چهارمین تولیدکننده بزرگ نیشکر در برزیل است و ۱۶ تا ۱۸ میلیون تن در ماتو گروسو دو سول که پنجمین ایالت بزرگ تولیدکننده این محصول است، به شدت آسیب دیده‌اند.

پیش از این سرمازدگی، سازمان دولتی کوناب برآورد کرده بود که این دو ایالت حدود ۹۰ میلیون تن نیشکر در برداشت جاری تولید کنند. برداشت محصول نیشکر منطقه ستر ساوت که حدود ۹۰ درصد از تولید شکر و اتانول برزیل را تشکیل می‌دهد، حدود ۴۰ درصد کامل شده است. براساس آماری که در ۲۴ ژوئیه از سوی انجمن صنعت نیشکر برزیل (یونیکا) منتشر شد، ۲۲۳ میلیون تن از ۵۹۰ میلیون تن محصول نیشکر پیش‌بینی شده در منطقه ستر ساوت برداشت شده است. برآورد بازار برای تولید ستر ساوت حدود ۵۸۵ میلیون تن بوده به سطح پایین‌تری بازمی‌گردد.

بانک جهانی، اعلام کرد:

استمرار کاهش بهای جهانی غذا

شاخص قیمت غذای بانک جهانی به میزان دو درصد طی دوره چهار ماه گذشته کاهش یافت که سومین دوره کاهش متوالی بود.

براساس گزارش بانک جهانی، کاهش واردات در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا و تقاضای پایین‌تر، موجب کاهش ۱۲ درصدی قیمت‌ها نسبت به رکورد مشاهده شده در اوت سال ۲۰۱۲ شده است.

شاخص قیمت غذای بانک جهانی نشان داد در فاصله فوریه تا ژوئن، قیمت‌های بین‌المللی شکر به میزان شش درصد، روغن سویا ۱۱ درصد، ذرت یک درصد و گندم دو درصد کاهش یافته است.

شرایط آب و هوایی مطلوب‌تر پس از خشکسالی سال گذشته، تولید گندم را بهبود بخشید و در صورتی که آب و هوای نامساعد بر تولید در شمال و مرکز اروپا، روسیه و چین تأثیر نگذارد، برداشت خوب از سوی این تولیدکنندگان بزرگ انتظار می‌رود.

همچنین پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی ذرت به دلیل احیای تقاضا از سوی تولیدکنندگان اتانول در آمریکا، به رکورد بالایی در سال میلادی جاری برسد.

طبق گزارش بانک جهانی، در حالی که قیمت‌ها به تازگی ثابت یافته‌اند اما نوسان قیمت‌های غذا در سال‌های اخیر، کشورهای در حال توسعه با نرخ فقر بالا را واداشته در واکنش به این امر یارانه‌های غذای مصرف‌کننده را افزایش دهند در حالی که بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول این کشورها را دعوت کرده‌اند برای کاهش فشار بر بودجه دولتی و آزاد کردن اعتبار بیشتر برای آموزش و بهداشت و درمان، یارانه‌های اختصاص یافته به غذای مصرف‌کننده را حذف کنند.

بانک جهانی معتقد است که ضعف برنامه‌های یارانه غذا، به مردم فقر سود نمی‌رساند و اشکال مستقیم‌تر مانند عرضه کالاها، غذایی اساسی و کارهای عمومی برای کمک به فقرا مؤثرتر است.

براساس گزارش رویترز، شاخص قیمت غذای بانک جهانی قیمت‌های صادرات غذا، چربی‌ها و روغن‌ها، غلات و مواد غذایی دیگر را براساس ارزش دلار ارزیابی می‌کند.

مصرف ارز حاصل از صادرات.

* ادامه سیاست‌های حمایتی.

* در ۱۰۰ روز آینده حمایت‌های صادراتی موجود ادامه خواهند داشت و این روند دچار کاهش نخواهد شد.

* اولویت ثبت سفارش.

* به‌منظور تشویق صادرکنندگان می‌توان به‌جای پرداخت مشوق نقدی، اولویت ثبت سفارش برای واردات کالا از محل صادرات انجام شده به آنها اعطا کرد.

* عدم محدودیت صادراتی.

* در صورت وقوع ضرورت برای محدود کردن صادرات برخی کالاها، وضع محدودیت موضوعی تنها توسط شورای اقتصاد مجاز است. ۹-۵- صدور مجده کالا ۳-۵-۱- فراهم ساختن تسهیلات لازم جهت توسعه صدور مجده کالا.

* محورهای مربوط به توزیع

* درخواست مسکوت ماندن لایحه اصلاح قانون نظام صنفی.

* باتوجه به تغییرات صورت گرفته در قانون نظام صنفی در مجلس شورای اسلامی، نهادهای صنفی اعتراضاتی جدی به موضوع دارند. به‌خصوص اینکه مدیریت اصناف به نهادهای تازه تأسیس به نام اتاق اصناف واگذار شده است که در مجمع آن نیز چند وزیر عضویت دارند و همین امر منجر به دولتی شدن مدیریت اصناف می‌شود. لازم است تدابیری اندیشیده شود که تا استقرار دولت جدید، این قانون از دستور کار مجلس خارج شود تا با ارائه پیشنهادات از سوی دولت و نهادهای صنفی، این قانون به شکلی مطلوب تدوین شود.

* ساماندهی مالیات اصناف

* با توجه به تعیین نرخ ارز ۲۴۵۰ تومانی در بودجه سال ۱۳۹۲ و تأمین کالاهای اساسی در گذشته با نرخ ارز رسمی ۱۲۲۶ تومانی، پانزده واردات ۱۱ قلم کالای اساسی نظیر گوشت، گندم، روغن، شکر، کیناله، مرغ، ذرت، برنج با نرخ مصوب بودجه انجام شود، بازار دچار شوک خواهد شد و لازم است که منابع ارزی لازم برای این موضوع با اولویت و بدون تغییر قیمت ارز اختصاص یابد. با توجه به اینکه منابع لازم برای تأمین این اقلام اساسی، ۱۰ میلیارد دلار برای سال ۱۳۹۲ تخمین زده می شود و تاکنون سه میلیارد دلار گشایش یافته است. لازم است برای دوره ۱۰ روزه آتی نیز گشایش اعتبار به قدر کافی انجام شود تا بازار دچار کمبود نشود.

یافته است و ظرفیت مصرف چغندر نیز سه هزار تن در شبانه روز است، حال آنکه تأمین چغندر قند برای این ظرفیت به دلیل کاهش سطح زیرکشت یکی از مسائلی است که قشرین با آن روبه رو است.

وی افزود: اما با این حال باتوجه به عملکرد مناسب شرکت طی دوره نیمه اول سال مالی جاری و روند مناسب تولید، به همراه رشد نرخ تصفیه شکر خام از ۹۰ تومان به ۱۰۶ تومان می توان به افزایش روند صعودی سودآوری شرکت طی دوره های عملکرد سال مالی امید داشت. البته حدود ۶۰۰ میلیون تومان جهت مابه التفاوت این نرخ از سوی دولت می بایست به حساب شرکت واریز شود که تاکنون این امر محقق نشده، ولی در حسابها و گزارشات مالی منظور گردیده است.

وی در خاتمه پیرامون برنامه افزایش سرمایه اظهار داشت: افزایش سرمایه شرکت از پنج میلیارد به حداقل ۲۰ میلیارد تومان از طریق تجدید ارزیابی دارایی‌های طی سنوات قبل به‌منظور تداوم انجام معاملات سهام در برنامه کاری قشرین قرار دارد. امیدواریم این شرکت نیز باتوجه به اجرایی شدن برنامه افزایش سرمایه چند شرکت هم‌گروه، موفق به اخذ مجوزهای لازم برای انجام برنامه افزایش سرمایه خود شود. توجه به این نکته نیز حائز اهمیت است که این شرکت از توانایی افزایش سرمایه خود به بیش از ۲۰ میلیارد تومان از محل تجدید ارزیابی دارایی خود به‌دلیل ارزش بیشتر این دارایی‌ها، برخوردار است.

انجام شود، با ۱۰ یا ۲۰ درصد کل مبلغ صورت گیرد و مابقی مبلغ به مدت تهیه و حمل و تحویل کالا از طرف بانک به عنوان اعتبار برای خرید تخصیص داده شود و البته سود آن نیز دریافت شود.

* محورهای مربوط به صادرات.

* تغییر یخسنامه مالیات بر صادرات.

* توجه به ترکیب اقلام صادراتی و بررسی مشخصات صادرکنندگان عمده کشور، نشان می‌دهد که اغلب صادرکنندگان، ارز دریافتی را به انحای مختلف به سیستم اقتصاد ملی باز می‌گردانند. علاوه بر این بخش قابل توجهی از صادرات کشور، در صورت تجارت داخلی مشمول مالیات نمی‌شوند، بنابراین لازم است که بخشنامه سازمان مالیاتی در خصوص محاسبه مالیات بر صادرات همانند تجارت داخلی در صورت عدم‌اثبات فرم تعهدات صادرکنندگان در زمینه نحوه « ورود ارز حاصل از صادرات به کشور الزام صادرکنندگان موضوع لغو شود »

فعلی، نرخ فروش محصولات تولیدی از چغندر قند خریداری در سال جاری را نیز باتوجه به تورم و مشکلات پیش رو اعلام نمایند، اگرچه از چند سال گذشته نرخ فروش این کالا از شمول نرخ گذاری خارج گردیده است، ولی هنوز دو وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت و بازرگانی بر نحوه تعیین قیمت و فروش آن نظارت مستقیم دارد.

این مقام مسؤول افزود: البته شرکت‌های تولیدکننده قندوشکر به‌منظور تعیین نرخ فروش محصولات از طریق انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر درصدد مذاکره با وزارتخانه‌های مربوطه هستند که امیدواریم نتیجه مطلوبی از این مذاکرات در دولت جدید کسب شود.

عضو هیأت‌مدیره شرکت قند شیرین خراسان پیرامون وضعیت کشت چغندر قند بیان داشت: سطح زیر کشت این محصول به‌طور کلی و به دلایل متعدد طی سنوات گذشته و امسال کاهش چشمگیری یافته است. خشکسالی‌های متوالی و کاهش آبهای سطحی و زیرزمینی و همچنین مقرون‌به‌صرفه نبودن کشت چغندر قند با نرخ‌های اعلامی توسط وزارت جهاد کشاورزی و رقابتی نبودن با سایر تولیدات کشاورزی را می‌توان از جمله این عوامل دانست.

افصحی در ارتباط با افزایش ظرفیت کارخانه قند شیرین خراسان اظهار داشت: ظرفیت تولید شکر سفید از شکر خام طی چند سال گذشته از ۲۰۰ تن در روز به ۷۰۰ تن در روز افزایش

۳۳ مشکل بازرگانی در ایران

بخش بازرگانی ایران - همانند سایر جامعه‌ها - در زنجیره کسب و کار مردم نقش غیرقابل انکار دارد. با وجودی که بازرگانی داخلی و خارجی در سال‌های اخیر رشد قابل توجهی داشته است اما هنوز با دشواری‌های ساختاری و کارکردی پرشماری مواجه است. این شرایط نامساعد موجب شده است که تولید در وضع ناکارآمدی قرار گیرد. کارشناسان مرکز پژوهش‌های مجلس ۳۳ مشکل بازرگانی را با استفاده از شرایط حاضر فهرست کرده‌اند که می‌خوانید:

۱۸. پیچیده بودن ضوابط استاندارد و عدم تناسب برخی از استانداردهای اجباری با مقتضیات تولید در کشور.
۱۹. وابستگی شدید کل صادرات کشور به حوزه صادرات نفت و گاز.
۲۰. وجود ابهاماتی در تفکیک کالاهای غیرنفتی و نفتی.
۲۱. ابهام در کارکرد کلی جواز صادراتی و وجود بدهی‌های معوق در پرداخت جواز صادراتی.
۲۲. وجود خلأ قانونی در بحث مالکیت فکری و حمایت از اختراعات و اکتشافات در تولیدات داخلی.
۲۳. مشکلات موجود در ساماندهی نمایشگاه‌های دائمی در خارج از کشور.
۲۴. عدم استفاده از ظرفیت‌های موجود در بازارچه‌های مرزی.
۲۵. وجود برخی موانع غیرنفتی پیش‌روی صادرات از جمله انحصار ایجادشده در برخی کشورهای همسایه برای یک یا چند شرکت بازرسی قبل از حمل.
۲۶. ضعف بودجه‌ای گمرک ایران و عدم رفع آن از طریق راهکارهای شفاف.
۲۷. وجود مشکلاتی در نحوه تعیین ارزش کالاهای وارداتی.
۲۸. وجود برخی ابهامات در زمینه وجود پدیده کم‌اظهاری در واردات.
۲۹. مشکلات موجود در زمینه کسر دریافتی و اضافه پرداختی حقوق ورودی در گمرک.
۳۰. مشکلات موجود در زمینه حل پرونده‌های تشکیل شده اختلافی میان گمرک و صاحبان کالا در کمیسیون‌های حل اختلاف و مراجع صالحه.
۳۱. وجود مشکلات دیوانسالارانه در بنادر، گمرکات و فرودگاه‌ها.
۳۲. چالش‌های موجود در ارزیابی کالاهای وارداتی.
۳۳. مشکلات موجود در حق‌العمل‌کاری گمرکی.

۱. عدم استفاده از ظرفیت‌های منطقه‌ای، تجاری میان کشورهای آسیایی، اسلامی و منطقه‌ای در تعیین ترتیبات تجاری برای تجارت خارجی.
۲. عدم استفاده کامل از ظرفیت‌های مربوط به نمایندگان ایران در خارج کشور در روابط اقتصادی و تجاری و رایزنان بازرگانی خیره.
۳. عدم ثبات سیاست‌های بخش بازرگانی در حوزه برنامه‌ریزی و اجرا.
۴. مشکلات ساختاری نقش و جایگاه سازمان توسعه تجارت در بخش بازرگانی.
۵. وجود ضعف‌های قانونی متعدد در قوانین بخش بازرگانی از جمله قانون تجارت، مقررات صادرات و واردات، مناطق آزاد و ویژه، قانون اتاق بازرگانی، قوانین حوزه قاچاق کالا و قوانین مربوط به موافقت‌نامه‌های منعقد شده دو یا چند جانبه و الزام برای اجرایی شدن سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی در حوزه بازرگانی.
۶. عدم استفاده کامل از بستر تجارت الکترونیک و ابزارهای نوین.
۷. عدم نوآوری در ظرفیت بیمه‌های تجاری در حفظ امنیت اقتصادی و محیط کسب و کار تجاری.
۸. مشکلات موجود در فرآیند تعیین نرخ تعرفه کالاهای وارداتی در کمیسیون ماده (۱) قانون مقررات صادرات و واردات.
۹. وجود نرخ‌های تعرفه بالا در برخی کالاهای خاص که موجب بروز پدیده قاچاق

ایران بزرگ‌ترین واردکننده سویا از هند می‌شود

مها گفت که حجم صادرات محصولات سویا از هند به ایران در طول سال مالی منتهی به مارس ۲۰۱۴ احتمالاً با ۱۵ درصد افزایش در مقایسه با سال قبل از آن به یک میلیون تن خواهد رسید. ایران در طول سال مالی منتهی به مارس ۲۰۱۳ با خرید ۸۷۰ هزار و ۷۷۶ تن محصولات سویا بزرگ‌ترین واردکننده این محصولات از هند بود. ایران سالانه ۲ الی ۲٫۵ میلیون تن محصولات سویا مصرف می‌کند. هند محصولات سویا را به ایران در حال حاضر به قیمت هر تن ۵۲۰ الی ۵۴۰ دلار، کمتر از ۶۲۰ دلار دو ماه پیش، می‌فروشد.

قیمت نفت وارداتی خود را از ایران به رویه از طریق یک حساب بانکی در هند پرداخت می‌کند و واردکنندگان ایرانی بها مواد غذایی وارداتی خود را از هند به رویه پرداخت می‌کنند. بی.وی. مهتا، رئیس اجرایی انجمن عصاره‌گیران هند (Solvent Extractors' Association of India) گفت: نیاز ایران به محصولات از نظر ژنتیک اصلاح نشده سویا و امتیازات انتقال باعث خواهد شد که تهران یکبار دیگر به‌صورت بزرگ‌ترین واردکننده این محصولات از هند درآید. انجمن عصاره‌گیران هند یک نهاد صنعتی با بیش از ۸۵۰ عضو است.

روزنامه اکونومیک تایمز، در گزارشی از بمبئی نوشت: منابع تجاری گفتند که ایران به دلیل بروز مشکل در واردات محصولات سویای این کشور در اثر تحریم‌ها به‌زودی بزرگ‌ترین واردکننده محصولات سویا از هند برای دومین سال متوالی می‌شود. این روزنامه نوشت: تحریم‌های غرب شامل محموله‌های غذایی نمی‌شود ولی واردکنندگان ایرانی در کسب اعتبارنامه برای تأمین بودجه لازم برای خرید یا انتقال پول در بازارهای بین‌المللی با مشکل مواجه هستند. هند، دومین خریدار بزرگ نفت خام از ایران، اکنون کل

بانک مرکزی گزارش داد

صندوق خالی بانک‌ها در سال پایانی دولت دهم

میزان منابع جذب شده کاهش ضریب سپرده قانونی بانک‌ها است که طی سال ۸۵ ضریب سپرده قانونی معادل ۱۴ درصد بوده و در اسفند ۹۱ این نرخ به ۱۱٫۵ درصد کاهش پیدا کرده است. این کاهش برای افزایش توان تسهیلات دهی بانک‌ها صورت گرفته است. در اسفندماه سال ۹۱ کل منابع جذبی معادل ۴۹۸ هزار میلیارد تومان بوده است که بعد از کسر سپرده قانونی به رقمی معادل ۴۴۰ هزار میلیارد تومان رسیده است و در این تاریخ مانده تسهیلات سیستم بانکی در کشور معادل ۴۳۹ هزار میلیارد تومان اعلام شده است.

تسهیلات دهی بانک‌ها را افزایش دهد مجبور به چاپ اسکناس با استقرار است. البته نکته قابل تأمل آنکه طی سال‌های ۸۴ تا ۹۱ در عمل در بسیاری از موارد حجم تسهیلات پرداختی نسبت به منابع جذب شده سیستم بانکی به ۱۱۰ درصد نیز نزدیک شده (در اسفند سال ۹۰ معادل ۱۱۱ درصد از منابع جذب شده بانک‌ها تسهیلات پرداخت شده است)، کاهش این نرخ به رقم ۱۰۰ درصد از سوی بانک مرکزی به‌عنوان یکی از نقاط قوت محمود بهمنی اعلام شده است. البته یکی از سیاست‌های بانک مرکزی برای کاهش فاصله بین تسهیلات پرداختی و

براساس تازه‌ترین گزارش بانک مرکزی در اسفند سال ۹۱ بالغ بر ۹۹٫۷ درصد از منابع بانکی کشور به شکل تسهیلات پرداخت شده است. برپایه گزارش تسهیلات پرداختی بانک‌های کشور، معادل ۹۹٫۷ درصد از کل منابع جذب شده بانک‌ها به‌صورت تسهیلات پرداخت شده است، به این ترتیب براساس مانده اعلام شده کل منابع آزاد سیستم بانکی رقمی معادل ۱٫۳ هزار میلیارد تومان است، به عبارتی ساده‌تر می‌توان گفت ابتدای سال ۹۲ و در آخرین ماه‌های فعالیت دولت دهم در عمل صندوق بانک‌ها خالی از منابع است و در صورتی که دولت بخواهد توان

معاون اول رئیس‌جمهور:

تعرفه معقول

تنها ابزار حمایت از صنعت و جلوگیری از قاچاق است

معاون اول رئیس‌جمهور گفت: تنها ابزار حمایتی از بخش صنعت، تعیین تعرفه‌هاست، اما تعرفه‌ها باید معقول باشد، طوری که قاچاق رونق نگیرد و تولید نیز اصل باشد. اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس‌جمهور امروز در مراسم تودیع و معارفه وزرای سابق و جدید صنعت، معدن و تجارت خطاب به بخش خصوصی اظهار داشت: با صراحت می‌گویم که این دولت با قاطعیت از حضور بخش خصوصی در همه عرصه‌ها در چارچوب سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی حمایت می‌کند و این صرفاً یک حمایت زبانی نیست.

وی با بیان اینکه اقتصاد کشور جز با فعال شدن جدی بخش خصوصی به پیشرفت نمی‌رسد، افزود: نباید شرکت‌های دولتی و یا نهادهای دیگر وارد رقابت با بخش خصوصی شود.

جهانگیری با تأکید بر لزوم تسریع در نهایی شدن آیین‌نامه فضای کسب و کار گفت: این فضا باید بهبود یابد و مقررات زدایی شود و بخش خصوصی در چارچوب‌های مقررات اداری معطل نشود. وی تنها ابزار حمایتی از بخش صنعت را تعیین تعرفه‌ها عنوان کرد و گفت: تعرفه‌ها باید معقول باشد، طوری که قاچاق رونق نگیرد و تولید نیز اصل باشد.

معاون اول رئیس‌جمهور تأکید کرد: بخش خصوصی باید بداند که تغییر سیاستی در بخش اقتصاد کشور صورت خواهد گرفت و با این تغییر می‌توان مشکلات برخی واحدهای تولیدی را حل کرد.

وی در عین حال گفت: این تغییر حتماً به معنی این نیست که منابع ریالی تزریق شود، زیرا اگر این کار منجر به افزایش تورم شود، از آن جلوگیری خواهد شد.

جهانگیری تصریح کرد: سیاست‌های اقتصادی کشور باید طوری باشد که بخش خصوصی بتواند شرایط اقتصادی مانند نرخ تورم، نرخ ارز و سود بانکی را برای دو یا سه سال آینده پیش‌بینی کند.

وی ادامه داد: یکی از کارهای مهم در وزارتخانه‌های صنعت، نفت، نیرو، ارتباطات و بخش خصوصی این است که صدها میلیارد دلار طرح جدید صنعتی آماده و به دنیا ارائه کنیم.

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان

شهید گمنام - شماره ۱۴